

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж2 497/21
15.9.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Зорице Ђаковић, председника већа, др Драгице Попеску и Светлане Павић, чланова већа, у парници малолетних тужилаца АА, ББ и ВВ, чији је законски заступник мајка и противтужена ГГ, сви из ..., ул. ... бр. ..., које заступа пуномоћник Бранко Гарић, адвокат из Београда, ул. Јанка Мишића бр. 8, против туженог-противтужиоца ДД из ..., ул. ... бр. ..., кога заступа пуномоћник Војислава Пантић Сретеновић, адвокат из Београда, ул. Вукасовићева бр. 21 X, ради измене одлуке о висини издржавања, одлучујући о жалби тужилаца, изјављеној против пресуде Другог основног суда у Београду 4П2-757/2020 од 27.05.2021. године, у седници већа одржаној дана 15.09.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована жалба противтужене ГГ па се **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Другог основног суда у Београду 4П2-757/2020 од 27.05.2021. године, у ставу првом, другом, трећем, седмом и у делу става осмог изреке којим се побијаном пресудом мења пресуда Другог основног суда у Београду 4П2-401/18 од 10.09.2018. године, у делу става другог изреке, који се односи на поверавање мал. АА, те у делу става трећег изреке, којим је уређен начин одржавања личних односа мал. АА са оцем, као и у делу става осмог изреке, којим се побијаном пресудом мења пресуда Другог основног суда у Београду 4П2-401/18 од 10.09.2018. године у ставу четвртном изреке, који се односи на издржававање мал. АА и мал. ВВ.

ОДБИЈА СЕ, као неоснована жалба мал. тужилаца ББ и ВВ, па се **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Другог основног суда у Београду 4П2-757/2020 од 27.05.2021. године, у ставу петом изреке.

ОДБИЈА СЕ, као неоснована жалба мал. ББ, па се **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Другог основног суда у Београду 4П2-757/2020 од 27.05.2021. године, у делу става осмог изреке којим се побијаном пресудом не мења пресуда Другог основног суда у Београду 4П2-401/18 од 10.09.2018. године, у ставу четвртм изреке, који се односи на издржавање мал. ББ.

УКИДА СЕ пресуда Другог основног суда у Београду 4П2-757/2020 од 27.05.2021. године, у делу става осмог изреке којим се побијаном пресудом мења пресуда Другог основног суда у Београду 4П2-401/18 од 10.09.2018. године у ставу петом изреке, и у ставу десетом изреке, па се у том делу предмет враћа првостепеном суду на поновно суђење.

ОДБАЦУЈЕ СЕ жалба тужилаца изјављена против става четвртог, шестог и деветог изреке пресуде Другог основног суда у Београду 4П2-401/18 од 10.09.2018. године, као недозвољена.

Образложење

Ставом првим изреке побијане пресуде Другог основног суда у Београду 4П2-757/2020 од 27.05.2021. године, усваја се противтужбени захтев туженог-противтужиоца ДД из ..., па се мал. АА, рођен ... године, поверава туженом - оцу ДД на бригу, чување и васпитање, који ће самостално вршити родитељско право. Ставом другим изреке побијане пресуде, уређује се начин одржавања личних односа мал. АА са мајком – противтуженом ГГ, на тај начин што ће се виђање одвијати према њиховом претходном међусобном договору, а у складу са обавезама детета. Ставом трећим изреке побијане пресуде, обавезује се противтужена да на име свог доприноса за издржавање мал. АА, плаћа месечно износ од 15.000,00 динара, сваког 01. до 05. у месецу за текући месец, почев од 27.05.2021. године, као дана пресуђења, па убудуће, док за то постоје законски разлози или се наведена одлука не измени новом, уплатом на текући рачун законског заступника мал. детета, оца ДД из ..., број рачуна ..., отвореног код “Raiffeisen bank”, под претњом принудног извршења. Ставом четвртим изреке побијане пресуде, обавезује се тужени-противтужилац ДД из ..., да на име свог доприноса за издржавање мал. ВВ, плаћа месечно износ од 15.000,00 динара, сваког 01. до 05. у месецу за текући месец, почев од 22.06.2020. године, као дана подношења тужбе, па убудуће, док за то постоје законски услови или се наведена одлука не измени, новом уплатом на рачун законске заступнице мал. детета - мајке ГГ из ..., број рачуна ..., отвореног код банке “Banka Intesa” а.д. Београд, под претњом принудног извршења. Ставом петим изреке побијане пресуде, одбија се тужбени захтев мал. тужилаца ВВ и ББ, обоје из ..., у делу од досуђених 15.000,00 динара, до тражених 30.000,00 динара, на име доприноса туженог-противтужиоца ДД у издржавању мал. ВВ, као и тужбени захтев којим су тражили да се тужени-противтужилац ДД из ..., обавезе да на име свог доприноса за издржавање мал. ББ, плаћа месечно износ од

30.000,00 динара, сваког 01. до 05. у месецу, за текући месец, почев од дана подношења тужбе, па убудуће, док за то постоје законски услови или се наведена одлука не измени новом, уплатом на рачун законске заступнице малолетне деце, мајке ГГ из ..., број рачуна бр. ..., отвореног код банке "Banka Intesa" а.д. Београд, под претњом принудног извршења и измени претходна одлука у погледу висине издржавања и то пресуда Другог основног суда у Београду 4П2-401/18 од 10.09.2018. године, у ставу четвртм изреке, у делу у коме је одређено издржавање за мал. ББ, као неоснован. Ставом шестим изреке побијане пресуде, одбија се противтужбени захтев туженог-противтужиоца ДД из ..., у делу од досуђених 15.000,00 динара, до траженог од 30.000,00 динара, на име доприноса противтужене ГГ из ..., у издржавању мал. АА, као неоснован. Ставом седмим изреке побијане пресуде, одбија се захтев противтужене ГГ из ..., којим је тражила да родитељи заједно и споразумно врше родитељско право над мал. АА, као неоснован. Ставом осмим изреке побијане пресуде, побијаном пресудом се мења пресуда Другог основног суда у Београду 4П2-401/18 од 10.09.2018. године, у делу става другог изреке, који се односи на поверавање мал. АА, затим у делу става трећег изреке, којим је уређен начин одржавања личних односа малолетног АА са оцем, у ставу четвртм изреке, који се односи на издржавање мал. АА и мал. ВВ, као и у ставу петом изреке, док у преосталом делу остаје неизмењена. Ставом деветим изреке побијане пресуде, одбија се предлог тужени-противтужиоца ДД из ..., за одређивање привремене мере, којом је тражио да се мал. АА повери њему на самостално вршење родитељског права, уреди начин одржавања личних односа мајке ГГ са малолетним дететом и обавезе противтужена ГГ из ..., да на име свог доприноса за издржавање мал. АА плаћа месечно износ од 30.000,00 динара, сваког 01. до 05. у месецу, за текући месец, почев од дана доношења наведеног решења, уплатом на рачун законског заступника малолетног детета, оца ДД из ..., као неоснован. Ставом десетим изреке побијане пресуде, одређено је да свака страна сноси своје трошкове парничног поступка.

Против ове пресуде благовремену жалбу због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права, изјавили су противтужена и малолетни тужиоци, у целисти.

Тужени-противтужилац је одговорио на жалбу тужилаца-противтужених предлажући да иста буде одбијена, као неоснована.

Апелациони суд у Београду испитао је побијану пресуду у смислу одредбе члана 386. ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 72/11, са свим изменама и допунама) нашавши да је жалба мал. тужилаца, делимично основана.

У спроведеном поступку у односу на ставове први, други, трећи, седми и део става осмог изреке којим се побијаном пресудом мења пресуда Другог основног суда у Београду 4П2-401/18 од 10.09.2018. године у делу става другог изреке, који се односи на поверавање мал. АА, те у делу става трећег изреке којим је уређен начин одржавања личних односа мал. АА са оцем, као и у ставу четвртм изреке који се односи на издржавање мал. АА и којим се не мења иста пресуда у ставу четвртм изреке, који се односи на издржавање мал. ББ, нису причињене битне повреде одредаба парничног

поступка из члана 374. став 2. тачке 1, 2, 3, 5, 7. и 9. ЗПП, на које овај суд, као другостепени, пази по службеној дужности, нити повреда из тачке 12. ове законске одредбе, будући да је изрека пресуде разумљива и непротивуречна сама себи и разлозима пресуде, а образложење исте садржи разлоге о битним чињеницама који су јасни и непротивречни са оним што се у разлозима пресуде наводи о садржини исправа, записника, исказима датим у поступку и самих тих исправа или записника и изведених доказа, па се ожалбена пресуда може испитати у том делу. Истовремено, побијана пресуда садржи повреду из члана 374. став 2. тачка 12. ове законске одредбе, у делу става осмог изреке којим се побијаном пресудом мења пресуда Другог основног суда у Београду 4П2-401/18 од 10.09.2018. године у ставу петом изреке, у ком делу се не може испитати, јер су нису дати разлози пресуде.

Према утврђеном чињеничном стању, пресудом Другог основног суда у Београду 4П2-401/18 од 10.09.2018. године, разведен је брак закључен између зак. заступнице мал. тужилаца и туженог-противтужиоца, којом су мал. АА, рођен ... године, мал. ББ, рођена године и мал. ВВ, рођен ... године, поверени мајци, ГГ на самостално вршење родитељског права. Истом пресудом је уређен начин одржавања личних односа између малолетне деце и туженог – противтужиоца и тужени је обавезан да на име свог доприноса за њихово издржавање плаћа месечне износе и то за сина АА 20.000,00 динара, за кћерку ББ 15.000,00 динара и за сина ВВ 10.000,00 динара, укупно 45.000,00 динара, сваког 01. до 05. у месецу за текући месец, почев од дана пресуђења 10.09.2018. године, па убудуће, док за то постоје законски услови или се ова обавеза не измени другом судском одлуком, на текући рачун законске заступнице малолетне деце, а ставом петим изреке те пресуде, обавезан је тужени да сноси трошкове одеће, обуће, екскурзије, додатних часова и спортских активности малолетне деце. Законска заступница ГГ је порески обвезник за локал површине 28,09 м2 и није измирила обавезе по основу пореза на имовину, те дуг износи 50.670,42 динара, а по рачуну за комуналне таксе за истицање фирме на пословном простору дуг јој износи 25.472,13 динара. Према уверењу РФ ПИО Филијала за Град Београд од 26.10.2020. године, последњи пут је била пријављена на евиденцији осигураника у периоду од 01.03.2016. до 31.03.2017. године. Тужени је порески обвезник за приход у износу од 270.330,00 динара у СТЗ радњи и мењачници "..., а према потврди те СТЗ од 04.07.2021. године, на име прихода од самосталне делатности током 2020. године, остварио је просечна месечна нето примања од 20.275,00 динара. Према купопродајном уговору од 09.07.2013. године, тужени је купио локал бр. ..., површине 57,37 м2, у ул. ... бр. ..., Према налазу и мишљењу ГЦСР Београд, Одељење Раковица од 20.05.2021. године, мал. АА је изјавио да живи код оца, где има своју собу и да жели да тако и остане, па је стручни тим мишљења да се дете повери туженом на самостално вршење родитељског права, а да се контакти са мајком одвијају по међусобном договору, као и до сада. Према исказу зак. заступнице мал. тужилаца, у време доношења претходне пресуде мал. АА је имао 13 година и ишао је у седми разред основне школе, док сада има 15 година и иде у први разред средње школе и потребе су му увећане. За храну, одећу и обућу месечно му је потребно око 20.000,00 динара, за књиге око 11.000,00 динара и за школски прибор 10.000,00 динара, годишње, за џепарац 500,00 динара дневно (15.000,00 месечно), за тренинге 3.000,00 динара месечно (тј. укупно око 40.000,00 динара). Здрав је и не прима дечији додатак. Малолетна ББ је у време доношења претходне одлуке имала 10 година и била ученик четвртог разреда основне школе, док

сада има 12 година и иде у шести разред основне школе, али су јој потребе остале приближне. Наиме, иако мајка наводи да детету за храну, одећу и обућу месечно треба 20.000,00 динара, за џепарац 200,00 динара дневно (6.000,00 месечно), за књиге 15.000,00 динара и за школски прибор 10.000,00 динара, годишње, да тренира пливање, користи терапију која месечно кошта 2.0000,00 динара, да за часове математике олаћа 8.000,00 динара, а за енглески језик 6.000,00 динара, а да гориво које мајка потроши на њу и ВВ месечно, сада износи око 15.000,00 динара, тако да би јој тако укупне месечне потребе износиле око 50.000,00 динара, првостепени суд је нашао да су превисоко одређене и да су реалне потребе мал. ББ око 30.000,00 динара. Мал. ВВ је у време претходне одлуке имао 7 година и ишао у први разред основне школе, сада има 9 година и потребе су му увећане јер иде у трећи разред, па му је за храну, одећу и обућу месечно потребно 20.000,00 динара, а за књиге 15.000,00 динара и за школски прибор 10.000,00 динара, годишње, за џепарац 100,00 динара дневно (3.000,00 месечно), за енглески језик 6.000,00 динара месечно, за пливање 3.000,00 динара, за кошарку 3.000,00 динара и за шах 2.500,00 динара месечно (све укупно око 40.000,00 динара). Здрав је и не прима дечији додатак. У време доношења претходне пресуде законска заступница није била запослена. Била је власник дела локала за који је добијала 200 евра закупнине. Живела је са децом у изнајмљеном стану за који је плаћала 200 евра, а режије још 100 евра, док јој је за храну, одећу и обућу месечно било потребно 20.000,00 динара. Помагала ју је родбина и садашњи супруг. Била је и тада здрава и способна за рад и осим мал. тужилаца није имала обавезу да издржава друга лица. Сада живи са мал. ББ и мал. ВВ, садашњим супругом и њиховим заједничким дететом у његовом стану, за који он плаћа режије од 20.000,00 динара, док су њене потребе за храном, одећом и обућом месечно и даље око 20.000,00 динара. Осим мал. тужилаца мора да издржава и кћерку ЋЋ, рођену године, чије потребе су око 20.000,00 динара месечно, а за коју зак. заступница добија месечни родитељски додатак од 17.900,00 динара, а дете је здраво. Мајка не ради, пошто води бригу о деци, с тим да њен супруг од повремених послова зарађује око 500 евра месечно. Поред њиховог заједничког детета, он има обавезу да издржава и двоје мал. деце из претходног брака, са 15.000,00 динара, месечно. Претходна одлука о издржавању деце је донета на основу споразума са туженим. Од развода брака мал. АА је спавао код оца, где има своју собу, док је код мајке проводио време током дана. Упућена је у његове школске обавезе и друге потребе, па учествује у његовом одгајању и васпитању. У Центру за социјални рад је изјавио да жели да живи са оцем, а мајка поштује његову жељу, јер разуме да дете код оца има своју собу и свој мир, док код ње то нема. Тужени је потврдио наводе зак. заступнице - противтужене у погледу потреба мал. АА, наводећи да је од њиховог развода мал. АА повремено одлазио код мајке. У време доношења претходне одлуке тужени је као запослен зарађивао око 20.000,00 динара, а обављао је и повремене послове од којих је добијао још 20.000,00 до 30.000,00 динара месечно. Од имовине је поседовао свој стан и локал, који је издавао за 125,00 евра месечно, док стан није издавао. Туженом је за храну, одећу и обућу месечно потребно од 10.000,00 до 15.000,00 динара, а за режије око 22.000,00 динара. По разводу није имао обавезу да издржава никога осим мал. тужилаца. Тужени и даље зарађује око 20.000,00 динара, али сада нема додатних прихода. Од имовине и даље поседује локал и стан, које не издаје, док са мал. АА и садашњом супругом живи у стану у који се бесправно уселио. У међувремену је добио сина мал. ЕЕ, рођеног ... године, чије су потребе око 20.000,00 динара месечно, а дете је здраво. Тужени је здрав и способан за рад и има помоћ родитеља. СТР "...” је

његово власништво и добит за целу годину износи 243.000,00 динара, коју подиже месечно да би подмирио редовне трошкове живота. Супруга му има трговинску радњу.

Првостепени суд није поклонио веру исказу законске заступнице-противтужене, у делу који се односи на примања која остварује њен супружник, нити у делу који се односи на потребе малолетне деце за храну, одећу и обућу, сматрајући да их је превисоко определила, као ни исказу туженог-противтужиоца у делу који се односи на примања која остварује, налазећи да исти, износом од 20.000,00 динара месечно, који наводно прима, не би могао да задовољи како своје, тако ни потребе целе породице, те је суд оценио да су ти искази дати са циљем постизања што бољег успеха у парници.

На основу овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је донео побијану одлуку као у ставу првом изреке, поверавајући мал. АА туженом на самостално вршење родитељског права, све на основу одредби члана 6. став 1, члана 60. став 4. и члана 77. став 3. Породичног закона Републике Србије (ПЗ РС), полазећи од најбољег интереса малолетног детета, на основу налаза ГЦСР у Београду, Одељење Раковица и жеље мал. АА, који има петнаест година, да буде поверен оцу на самостално вршење родитељског права. Стога је побијаном пресудом измењена претходна одлука у погледу поверавања тог детета оцу, будући да дете од развода брака својих родитеља живи са оцем - туженим, код кога има своју собу, а што је потврдила и мајка - противтужена у свом исказу, те је суд на основу чл. 60, 65, 77. и 270. ПЗ РС, донео одлуку као у ставу првом, седмом и делу става осмог изреке побијане пресуде. Одлуку као у ставу другом изреке, да се мал. АА са мајком виђа према њиховом претходном међусобном договору, с обзиром на начин на који су и до тада функционисали, суд је донео на основу члана 61. став 4. ПЗ РС, будући да дете које је навршило 15 година и које је способно за расуђивање, може да одлучи о одржавању личних односа са родитељем са којим не живи.

Истовремено, одлуку у ставу петом изреке побијане пресуде којом се одбија тужбени захтев мал. тужилаца ВВ у делу преко досуђених 15.000,00 динара, до тражених 30.000,00 динара на име доприноса туженог-противтужиоца у издржавању мал. ВВ и којом се одбија захтев да се тужени обавезе да на име свог доприноса за издржавање мал. ББ плаћа месечно 30.000,00 динара, од дана подношења тужбе, па убудуће, док за то постоје законски услови или се наведена одлука не измени, као и одлуку у ставу трећем изреке побијане пресуде, којом се противтужена обавезује да на име доприноса за издржавање мал. АА плаћа месечно износ од 15.000,00 динара, почев од 27.05.2021. године, као дана пресуђења, па убудуће, док за то постоје законски разлози, првостепени суд је темељио на одредби члана 154. став 1, чл. 160, 62. став 3. и члана 164. Породичног закона, све у вези са чланом 161. ПЗ РС.

Овај суд налази да је побијана одлука правилна, у ставу трећем изреке.

Наиме, малолетно дете има право на издржавање од оба родитеља, а издржавање се одређује према потребама повериоца и могућностима дужника издржавања. Ако је поверилац издржавања дете, висина издржавања треба да му омогући најмање такав ниво животног стандарда какав ужива родитељ, као дужник издржавања, а висина издржавања се може смањити или повећати, ако се промене околности на основу којих

је донета претходна одлука о издржавању, које се по правилу одређује у новцу.

Мал. АА је сада ученик првог разреда средње школе, има 15 година, а његове укупне месечне потребе су увећане од претходног пресуђења и износе збирно око 40.000,00 динара. Како је здрав и без посебних потреба, а не прима дечији додатак, овај суд налази да је одлука о висини обавезе законске заступнице-противтужене да га издржава са 15.000,00 динара месечно, у складу са њеним могућностима. Наиме, и у време доношења претходне одлуке била је незапослена, а као власник локала је на име месечне закупнине добијала 200 евра, с тим да тада није имала друге деце, осим мал. тужилаца. Сада има још једно дете, мал. ЂЂ, рођену ... године, из везе са садашњим супругом, који на име издржавања двоје деце из претходног брака плаћа месечно 15.000,00 динара. Потребе мал. ЂЂ су око 20.000,00 динара, а родитељски додатак за њу је 17.900,00 динара. Како је мајка здрава и способна за рад, првостепени суд правилно налази да је у могућности да за издржавање мал. АА, који је сада поверен туженом, плаћа 15.000,00 динара. Тај износ је одмерен с обзиром на детиње потребе и на могућности мајке, пошто га је суд поверио туженом на самостално вршење родитељског права. Имајући у виду и да су противтужена и тужени-противтужилац засновали нове заједнице и добили још по једно малолетно дете, у односу на мал. АА и његове родитеље, околности су се промениле, иако су прошле само непуне три године од доношења претходне пресуде по споразуму парничних странака.

Такође, и у односу на мал. ВВ околности на страни родитеља су се промениле због новодобијене деце, али су и његове потребе повећане, те су се стекли услови за измену претходне одлуке и о висини његовог издржавања. Наиме, мал. ВВ сада тренира пливање, кошарку и иде на шах, за шта све му је потребно 8.500,00 динара, док за џепарац добија 100,00 динара дневно, те како је здрав и без посебних потреба, а не прима дечији додатак, првостепени суд је нежалбеним ставом четвртим изреке, обавезао туженог да му на име издржавања издваја месечно 15.000,00 динара (уместо ранијих 10.000,00 динара), па је измењена претходна одлука у том делу, делом става осмог изреке. Побујаном одлуком у ставу петом изреке, правилно је одбијен захтев мал. ВВ, преко досуђеног износа од 15.000,00 динара, до тражених 30.000,00 динара, као превиско постављен, с обзиром на околност да је и тужени у међувремену добио дете са садашњом супругом, сина ЕЕ, рођеног ... године, чије су месечне потребе око 20.000,00 динара месечно (колико и мал. ЂЂ). Стога је првостепени суд, водећи рачуна о минималној суми издржавања у смислу члана 160. став 4. Породичног закона, коју као накнаду за храњенике и лица на породичном смештају прописује надлежно министарство за породичну заштиту и која у време доношења побујане пресуде износи 31.533,00 динара, донео одлуку као у ставу петом изрекеу односу на мал. ВВ и у односу на мал. ББ, којој је одбијен захтев да се тужени обавезе да јој плаћа месечно издржавање од 30.000,00 динара (чиме би се изменила ранија одлука, према којој је обавезан да јој плаћа по том основу 15.000,00 динара, месечно), као захтев превисок у односу на њене потребе и могућности туженог. Наиме, првостепени суд правилно налази да се њене потребе у односу на време доношења претходне одлуке, нису промениле, те да нема места измени одлуке, сходно одредби члана 164. ПЗ., јер је мал. ББ тада похађала четврти разред основне школе, а сада шести. Раније јој је месечно за храну, одећу и обућу требало око 15.000,00 динара, за пливање 5.000,00 динара, а годишње потребе за књиге и за школски прибор су јој биле око 25.000,00 динара. За

рекреативну наставу и излете су годишњи издаци су јој били око 22.000,00 динара, а имала је и трошкове лечења, четири месеца, по 3.000,00 динара. Дневни џепарац јој је био 100,00 динара, с тим да није примала дечји додатак. Потребе су јој тада укупно износиле око 30.000,00 динара месечно, колико и сада, када има 12 година и иде у шести разред основне школе, износе њене нужне потребе, па јој за храну, одећу и обућу месечно треба 20.000,00 динара, за кошарку 5.000,00 динара, за лекове 2.000,00 динара, за џепарац 200,00 динара дневно, а на годишњем нивоу за књиге 15.000,00 динара и за школски прибор 10.000,00 динара. Стога је побијану одлуку у ставу петом изреке побијане пресуде првостепени суд правилно темељио на одредби члана 164. Породичног закона, нашавши да у односу на мал. ВВ јесу повећане потребе и промењене околности, док у односу на мал. ББ нису.

Првостепени суд је ставом осмим изреке побијане пресуде изменио пресуду Другог основног суда у Београду 4П2 401/18 од 10.09.2018. године, у делу става другог изреке, који се односи на поверавање мал. АА, затим у делу става трећег изреке којим је уређен начин одржавања личних односа мал. АА са оцем, у ставу четвртм изреке који се односи на издржавање мал. АА и мал. ВВ, као и у ставу петом изреке те пресуде, док је у осталом делу одлука остала неизмењена. Међутим, у делу става осмог изреке побијане пресуде којим се претходна одлука мења у ставу петом, изрека побијане пресуде је нејасна, пошто суд није дао разлоге о одлучним чињеницама, односно, недостаје образложење те одлуке, па није јасно на који начин се мења претходна одлука у ставу петом изреке, а која гласи тако да се тужени обавезује да сноси трошкове одеће, обуће, екскурзије и додатних часова и спортских активности малолетне деце АА, ББ и ВВ. Наиме, према побијаној одлуци није јасно да ли та обавеза туженог престаје у потпуности према свој деци, да ли због утврђене обавезе новчаног издржавања мал. ББ и ВВ и због поверавања мал. АА њему на старање, или из других разлога или обавеза туженог остаје делимично према неком детету, с тим да се не види на које се дете ова обавеза односи. Стога је укинута побијана пресуда и предмет враћен првостепеном суду, на поновни поступак, ставом четвртм изреке ове пресуде, због причињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП, на коју се указује жалбом малолетних тужилаца, јер је побијана пресуда неразумљива, противуречна и необразложена у делу ставу осам изреке, којим се мења пресуда 4П2-401/18 у ставу петом изреке, због чега има недостатака, па се у том делу не може испитати.

Првостепени суд је у обавези да у поновном поступку образложи своју одлуку у том делу и да отклони учињену битну повреду одредаба парничног поступка на коју му је указано овом одлуком, те да на правилно и потпуно утврђено чињенично стање, правилно примени материјално право и донесе нову и на закону засновану одлуку у вези са наведеном обавезом туженог по претходној одлуци, тј. да ли има места измени обавезе туженог да сноси трошкове одеће, обуће, екскурзије и додатних часова и спортских активности за своју мал. децу, АА, ББ и ВВ и на који начин.

Неосновано се жалбом противтужене, ГГ, побија првостепена пресуда у ставу првом, другом, трећем и седмом изреке, као и у делу става осмог изреке којим се мења првобитна пресуда од 10.09.2018. године, у делу става другог изреке, који се односи на поверавање мал. АА, затим у делу става трећег изреке, којим је уређен начин

одржавања личних односа мал. АА са оцем и у ставу четвртог изреке, који се односи на издржавање мал. АА, као и жалба мал. ВВ у делу који се односи на његово издржавање у ставу четвртог изреке пресуде од 10.09.2018. године, која у престалом делу остаје неизмењена, имајући у виду да је првостепени суд дао јасне разлоге које прихвата и овај суд. Наиме, утврђено је да је мал. АА од развода брака родитеља, иако поверен мајци, боравио код оца, где има своју собу и да се и сам пред Центром за социјални рад изјаснио да жели да остане код туженог, због чега је и поверен оцу на самостално вршење родитељског права, а због чега је истовремено и уређен начин одржавања његових личних односа са мајком - противтуженом, који ће се одвијати према њиховом међусобном договору, у складу са обавезама мал. АА, који има 15 година. Истовремено, мајка је сада обавезана да доприноси његовом издржавању месечним износом од 15.000,00 динара, имајући у виду да се дете налази код оца који ће му пружити издржавање до задовољења његових укупних месечних потреба које сада износе око 40.000,00 динара. Наиме, према претходној пресуди тужени је био у обавези да на име свог доприноса за издржавање малолетне деце плаћа укупно 45.000,00 динара, док је сада у обавези да за мал. ББ и даље плаћа 15.000,00 динара, а за мал. ВВ износ од 15.000,00 динара, што чини укупан износ од 30.000,00 динара, с тим да му је мал. АА поверен на самостално вршење родитељског права, па ће, поред обавезе мајке да доприноси његовом издржавању износом од 15.000,00 динара и тужени морати да доприноси његовом издржавању, до задовољења укупних месечних потреба. Међутим, како су и тужени и противтужена добили у међувремену још по једно дете у ноовозаснованим везама, то су им се прилике, односно могућности промениле, па су досуђени износи издржавања прилагођени новонасталим околностима, све да би се на адекватан начин задовољиле основне потребе деце на месечном нивоу. Стога, да се ни туженом, као дужнику издржавања мал. ВВ и ББ, не би угрозила егзистенција, правилно је првостепени суд нашао да је допринос туженог за издржавање мал. ВВ у износу од 15.000,00 динара, довољан и сразмеран садашњим месечним потребама детета и могућностима туженог, као дужника издржавања, с обзиром да је претходно досуђени износ од 10.000,00 динара, недовољан, због увећаних потреба детета, док су потребе мал. ББ, остале исте, па је тужени и даље обавезан да доприноси њеном издржавању по претходној одлуци, износом од 15.000,00 динара, све супротно наводима жалбе законске заступнице-противтужене, односно малолетне деце.

Неосновани су наводи жалбе противтужене и мал. тужилаца да би у евентуално поновљеном поступку суд требало да саслуша мал. АА, да би непосредно пред судом потврдио истинитост навода законске заступнице, те да ГЦСР обави разговор са мал. тужиоцима, заједно, имајући у виду да је измењена одлука у погледу родитељског старања само према мал. АА који је свој исказ дао пред Центром за социјални рад. Како се наводи туженог и законске заступнице-противтужене не разликују у погледу околности да мал. АА живи код оца од развода брака, где има своју собу и да је потребно да са мајком настави односе као и до сада, на основу заједничког договора, одлука је правилна и у том делу.

Истовремено, неосновани су наводи жалбе у односу на став седми изреке побијане одлуке којом је одбијен захтев противтужене да родитељи заједнички и споразумно врше родитељско право над мал. АА, пошто је споразум од заједничком вршењу родитељског права у смислу члана 76 ПЗ императивне природе, а њиме се

родитељи детета писмено саглашавају да ће родитељска права и дужности обављати заједнички, међусобним споразумевањем, које мора бити у најбољем интересу детета (чији саставни део је и споразум о томе шта ће се сматрати пребивалиштем детета), а који споразум у конкретном случају не постоји.

Овај суд је ценио је и остале наводе жалбе, нашавши да су без утицаја на другачију одлуку у овој парници.

Са свега изложеног, одлучено као у изреци пресуде, на основу чл. 390. и 391. ЗПП.

Укинута је одлука првостепеног суда о трошковима парничног поступка, на основу члана 165. став 3. ЗПП, пошто зависи од коначног исхода спора.

Жалба тужилаца изјављена у ставу четвртом, шестом и деветом изреке, одбачена је, као недозвољена, јер у том делу тужиоци немају правног интереса за жалбу, у ком делу је одлука донета на основу члана 387. став 1. тачка 1. ЗПП, у вези са чланом 378. став 3. ЗПП.

**Председник већа-судија
Зорица Баковић, ср.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић